

Buffalo :: Bill

Hrdina divokého zapadu.

Jedovatý Had Cheyennů.

"Jako že tu sedím před vám, slečno! — Nuže, milý Medvěd Drápe — prosil mne potom — oznamte slečně, že jsem se setkal s rychlým poslem z pevnosti, právě když jsem vyjížděl z Karbanova, a po něm mi plukovník Karson vzkázal, co mám napřed dělat. Proto jí radím, aby se na vás tak dobré spolehl, jako na mne samého. Jakmile mně bude možno, vrátím se neprodleně."

Na tváři dívčině zračil se výraz smutného zklamání. Zapřela se však a řekla klidně:

"Ježto Buffalo Bill docela nedmítl, nýbrž slibil, že se později přece ještě vrátí, je zase všechno dobré. — Co pak se týče vás, mám k vám neomezenou důvěru, pane."

Byla by jej ráda oslovovala pravým jménem, proto se zamílela a hledě na tázavě, čekala, že ji ještě sdílí.

"Prosím, Medvěd Drápe — anebo z krátka Medvěd — jak jest vám libo, milá slečno!" zvolal starý lovec veselé. "Neboť jméno, které mi má nebožka matka kdysi dala, už dávno jsem zapomněl."

"Dobrá, pane Medvěde! Ježto vás Buffalo Bill poslal, vím, že jste člověk, jakého potřebuji. Ráda bych se hned zítra ráno vydala na cestu, proto vás prosím, abyste vydal všechny přípravy a zvláště nakoupil všechno, co budeme potřebovat. Zde máte peníze! — Kromě toho se stavte dole a řekněte, že bych ráda svůj účet."

"Vyhídám, slečno, ale pouhým stavením se to neobdubuje, jak si myslíte!" zasmál se Medvěd, bera peníze. "Bude třeba, postáti před účetním, až účet napiše, a s revolverem v ruce mu hleděti na prsty, aby nepsal nic dvakrát nebo ne-připočítal též datum — jak to ti lotři umí!"

"Teší mne, že vám tak záleží na ném prospěchu, pane —"

"Pouze Medvěde, smím-li prosit! — Pánem dává se titulovati ledajíký městský otrapa — aby však si člověk zasloužil prezídium Medvěd Drápe, musí si vlastníma rukama nasbírat takový růžence medvědích drápů, jako mám já. A to znamená asi tolik, že se našinoc aspoň paděsátkrát držel ve křížku se srtí!"

Opět se nemotorně poklonil a samolibě se usmíval, odeházel ze světnice.

Výstraha v čas.

Hostinského Davida nemálo mrzelo, že svého krásného hosta má již tak brzy pozbýti, zvláště když se na jeho počeš už dva dny po sobě umýval! Za obyčejných okolností čnil tak z pravidla jednon za čtrnáct dní, a to jen na výslovnou žádost svých strávníků, když se vzdušnou kachnou žaludkům konečně začinali štítniti všechno, co prošlo jeho rukama.

I čistou koší s oblékl, ačkoli od Velkého pátku, kdy tak pravidelně činíval, uplynulo teprve několik měsíců. Na krk uvázel si parádní červenou mašli, kterou u něho asi před pěti nebo šesti léty zahodil jakýsi pocestný pastucha, protože se za ní už styděl. Ale pantáta David nebyl tak choulostiv. Mašli zdvihl a ejhle! Již mu sloužila kolik let a pořád ještě se mu libila, takže ji vyznamenával jen při zvláštních příležitostech.

Konečně nesmíme zapomenout, že i na boty obětovával bez mála čtvrt lojové svíčky a skoro všecky saze s jednoho rendlíku, na nichž si jeho kuchař patrně velice zakládal, neboť je při umývání náčině ještě úzkostlivější šetrívali než připálené zbytky od jídla.

Z krátká — starý David se k všem slečnám Andreové vyšňoril jako k uvitání samého prezidenta — i vlasy si sčesal ocelovou vidličkou, protože do nich hřebíkem neohlí — a ted' byla všechna práce mara! Ani mu nebylo přáno, aby své žalosti ulevil započítáním

u nás."

"Že není?" užasl Buffalo Bill. "Ach tak, zapomněl jsem, že chtěla zatím podnikati krátké výlety. Nu, snad se do sombraku vrátí!"

"Pokud jí vám, nevrátí se tak brzy — vrátí-li se všebe!" odpověděl David mizutě. "U mne již není."

"Tedy odcestovala?"

"Abych tak řekl, ano."

"Kdy pak?"

"Jsou tomu již čtyři dny."

"Sama?"

"Ne se starým Medvědím Drápe."

"S kým?"

"Vždyť jsem už řekl! Se starým, plesnivým lovecem, kterého všechni známe pod přezdívkou Medvěd Drápe!"

"A s tím že odjela docela sama?"

"I to jsem již řekl."

"Podivná věc!" zkroutil Buffalo Bill hlavou.

"Proč se tomu tak divíte? Vždyť se to stalo vlastně z vašeho popudu!"

"Z mého popudu? — Bláznuje — nebo jste si po obědě lehl a ještě se vám cosi zdá?"

"Nic se mně nezdá! Medvěd Drápe vyprával mně i vrahům číšníkovi, že jste jej poslal ke slečně Andreové s důležitou zprávou."

"Hrom do starého taškaře! Až jsem ho okem nespátril — a kdyby — ten by byl poslední, po němž bych něco důležitého vzkazoval."

Chvíli se zamyslil, načež pokračoval neobyčejně rozčilen:

"Poslouchejte, Davide! S tímhle starým lovecem nebude všechno v pořádku. Já sice nemyslím, že by byl zrovna špatný člověk — spíše bych řekl, že je lačný dobrého výdělku a proto mně slečnu Andreovou uchytíl před nosem — a leb' bud' jak bud', takové šíbalství se mi od něho nelíbí."

Bud' tedy tak laskav a vypravujte mi do podrobna všechno, jak se k ní dostal, co s ní má a zámysly a za jakých okolností spolu odjeli."

David ochotně vyprával, co věděl, a co nevěděl, to si přimyslil.

Za malou chvíli přihnal se k hotelu poštovní kočář, řízený pevnou rukou Billu Codyho.

V tom Buek vyskočil ze svého úkrytu, zdvihl pušku k lieci, "zaúřířil na slavného junáka — a však si člověk zaslouží prezídium Medvěd Drápe, musí si vlastníma rukama nasbírat takový růžence medvědích drápů, jako mám já. A to znamená asi tolik, že se našinoc aspoň paděsátkrát držel ve křížku se srtí!"

Buffalo Bill však byl ještě hbitější. Kromě běže a opráti držel v každé ruce po jednom revolveru a sotva zpozoroval zlosynu na ruce chalupy, vypálil po něm oba dva zárovně.

Billa Codyho se kulka zbojníková ani nedotkla. Jenom mu proletěla střešou obrovského šíralku.

Za Bueka pocitil mistrovství slavného zvěda, jehož jedna kulka rozryla mu levou skráň od nosu až po ucho. Druhá ho ranila na pravém rameni. Bědný ničemna bolestí a vzkazem vykřikl, zahodil pušku a ten tam mezi dřevěné baráky.

Bruž na to přiběhl jakýsi muž a hlasil, že raněný zlosyn měl za jeho domkem ukrytého koně, skočil na něho a jak mu krev hrnula s roztržené tváře, upaluje do hor.

"Nechme jej upalovati!" po-křížil Buffalo Bill rameny a obrátil se k čínskému hochovi, který za všeobecného úžasu právě vylezl z poštovního kočáru.

"Milý Li-Hej-Čangu!" řekl mu slavný zvěd hluboko dojat. "Jen tobě mám děkovati, že jsem byl s to, abych vystřelil o poznamení dřive než můj nepřítel. Kdybys mi nebyl přiběhl naproti a nevaroval mne, že ten padouch na mne žlába, nebylo by mě ani napadlo, abych si připravil revolvery — a ted' bych ovšem byl již mrtvolou."

Na tu službu ti do nejdělsí smrti nezapomenu. Pamatuji si dobré, že jsem tyvím přítel, na kterého mítěš každou chvíli se spoléhat!

A obrátil se k hostinskému, po-křádal:

"Davide, pošlete někoho ke slečně Andreové se zprávou, že jsem se již vrátil a mohu jí být zítra ráno k službám!"

"K slečně Andreové?"

"Nu, myslím, že jsem to řekl srozumitelně!"

"Ale slečna Andreová již není

"To by vám Tom uohl nejlépe říci, kdyby byl na věky neoněm!" odvětil hostinský sušec.

"Bud' jak bud' — slečna Andreová zajisté měla příčinu, aby po zálesáku střílela!" zauříčel Buffalo Bill. "Snad by příliš do-

teřným — a já vám nejlépe, jak jí na tom záleželo, aby sněr své cesty utajila. Proč jsem zemřel a potřeboval odpočinku, ale ne zálesáku?"

"Podívej — vrátí-li se všebe!" odpověděl David mizutě. "U mne již není."

"Tedy odcestovala?"

"Abych tak řekl, ano."

"Kdy pak?"

"Jsou tomu již čtyři dny."

"Sama?"

"Ne se starým Medvědím Drápe."

"S kým?"

"Vždyť jsem už řekl! Se starým, plesnivým lovecem, kterého všechni známe pod přezdívkou Medvěd Drápe!"

"A s tím že odjela sama?"

"I to jsem již řekl."

"Podivná věc!" zkroutil Buffalo Bill hlavou.

"Proč se tomu tak divíte? Vždyť se to stalo vlastně z vašeho popudu!"

"Hled'te tedy, abych zítra na

"To když už jsem v pořádku — kte-

"Bud' jak bud' — slečna Andreová zajisté měla příčinu, aby po zálesáku střílela!" zauříčel Buffalo Bill. "Snad by příliš do-

teřným — a já vám nejlépe, jak jí na tom záleželo, aby sněr své cesty utajila. Proč jsem zemřel a potřeboval odpočinku, ale ne zálesáku?"

"Podívej — vrátí-li se všebe!"

"Abych tak řekl, ano."

"Kdy pak?"

"Jsou tomu již čtyři dny."

"Sama?"

"Ne se starým Medvědím Drápe."

"S kým?"

"Vždyť jsem už řekl! Se starým, plesnivým lovecem, kterého všechni známe pod přezdívkou Medvěd Drápe!"

"A s tím že odjela sama?"

"I to jsem již řekl."

"Podivná věc!" zkroutil Buffalo Bill hlavou.

"Proč se tomu tak divíte? Vždyť se to stalo vlastně z vašeho popudu!"

"Hled'te tedy, abych zítra na

"To když už jsem v pořádku — kte-

"Bud' jak bud' — slečna Andreová zajisté měla příčinu, aby po zálesáku střílela!" zauříčel Buffalo Bill. "Snad by příliš do-

teřným — a já vám nejlépe, jak jí na tom záleželo, aby sněr své cesty utajila. Proč jsem zemřel a potřeboval odpočinku, ale ne zálesáku?"

"Podívej — vrátí-li se všebe!"

"Abych tak řekl, ano."

"Kdy pak?"

"Jsou tomu již čtyři dny."

"Sama?"

"Ne se starým Medvědím Drápe."

"S kým?"

"Vždyť jsem už řekl! Se starým, plesnivým lovecem, kterého všechni známe pod přezdívkou Medvěd Drápe!"

"A s tím že odjela sama?"

"I to jsem již řekl."

"Podivná věc!" zkroutil Buffalo Bill hlavou.

"Proč se tomu tak divíte? Vždyť se to stalo vlastně z vašeho popudu!"

"Hled'te tedy, abych zítra na

"To když už jsem v pořádku — kte-

"Bud' jak bud' — slečna Andreová zajisté měla příčinu, aby po zálesáku střílela!" zauříčel Buffalo Bill. "Snad by příliš do-

teřným — a já vám nejlépe, jak jí na tom záleželo, aby sněr své cesty utajila. Proč jsem zemřel a potřeboval odpočinku, ale ne zálesáku?"

"Podívej — vrátí-li se všebe!"

"Abych tak řekl, ano."

"Kdy pak?"

"Jsou tomu již čtyři dny."